

Al-HaNissim for Yom Ha'assmuth and Yom Yerushalayim

The Talmud (Pesahim 117a) informs us that the Hallel prayer "was instituted by the Prophets to be said by the Jewish People on Festivals, and [in addition] upon having been saved from grave danger, they are to recite it in thanksgiving for their salvation." This statement is quoted by several Halachic codifiers (e.g. Rid ad loc.; Rosh Pesahim 1:10). Salvation from national disaster is the yardstick; where this standard is met, we are obligated to express our gratitude to Hashem. Indeed, the Hatham Sopher (OH 161; 191& 208) opines that this obligation is mandated by the Torah. Like Hannukah, the Divine salvation experienced in 1948 and 1967 is an immutable fact independent of subsequent developments.

In addition, Al-HaNissim should be added to the Amidah and Birkat HaMazon of the holidays. The addition of Al HaNissim in our prayers is Halachically unassailable. The Tur writes that one may add a supplication or words of praise in the Modim section of the Amidah (Ohr HaHayim 582 and Hagahoth Maimoniyoth Tephilla 6:3). Indeed even on days when Hallel is not said, such as Purim, Al-HaNissim is recited.

Chag Sameach LeGeulah Shelayma.

'על הנסים' – ליום תקומת ישראל (יום העצמאות)

ועל הנסים, הגבורות, התשועות, המלחמות והפדות שעשית לנו ולאבותינו בזמן הזה. בקום עלינו אדם, ישמעאלים והגרים ועמלקים. על-עמך יערימו סוד ויתיעצו על-צפוניך. בקשו להשמיד להרג ולאבד את בני ישראל השבים מהגולה לארצם ולמולדתם להקימה משממתה. אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד.

והנה עם שרידי חרב התנער מעפרו והשיב מלחמה שעה. ואתה ברחמיך הרבים עמדת לנו בעת צרתנו. רבת את ריבנו, דנת את דיננו, נקמת את נקמתנו, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים. הפחת בעמך עז וגבורה והניסו בניך אויב ומתנקם והפיצום לכל רוח. לך עשית שם גדול בעולם, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה. באו צבאותיך אל חבלי ארץ נחלה אשר נשבעת לאברהם ליצחק וליעקב לתת לנו. ובחדש השני בחמשה לחדש פרקו עול גוים מעל צוארם, ושבנו בנים לגבולם.

כשם שעשית לנו תשועה בימים ההם, כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח. ועל כולם...

יש לאומרו בהודיה (ברכת מודים) בערבית, בשחרית ובמנחה, ובברכת המזון.

'על הניסים' – ליום גאולת ירושלים ומקום המקדש

ועל הניסים, הגבורות, התשועות, המלחמות והפדות שעשית לנו ולאבותינו בזמן הזה. בקום עלינו אדם, ישמעאלים והגרים ועמלקים. על-עמך יערימו סוד ויתיעצו על-צפוניך. בקשו להשמיד להרג ולאבד את בני-ישראל השבים מהגולה לארצם ולמולדתם להקימה משממתה. אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד.

ואתה ברחמיך הרבים עמדת לנו בעת צרתנו. רבת את ריבנו, דנת את דיננו, נקמת את נקמתנו, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים. הפחת בעמך עז וגבורה ובששה ימים הניסו בניך אויב ומתנקם והפיצום לכל רוח. לך עשית שם גדול בעולם, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה. באו צבאותיך אל חבלי ארץ נחלה אשר נשבעת לאברהם ליצחק וליעקב לתת לנו, ובחדש השני בשמונה ועשרים יום בו קמו ועלו אל מקום מקדשך בתרועה ושובו בנים לגבולם.

כשם שעשית לנו תשועה בימים ההם, כך עשה עמנו בעת הזאת, ונודה לשמך לנצח. ועל כולם...

יש לאמרו בהודיה (ברכת מודים) בערבית, בשחרית ובמנחה, ובברכת המזון.